

obra

D'ARTESÀ

NÚMERO : PI
SETEMBRE

PRELUDI O MISCEL·LÀNIA

FULL DE L'ATENEU
L'ARTESÀ

*Es impossible arribar
a l'objectiu sense sofrir*

J.G. BENETT

ABOCAMENT III

*Trepar. Cremar-me a la teva vorera.
Quan el joc de caderes rebutja la calor
madura la mort esclatant lentament en llavors de corcó caramel*

*Els pics de balandreig, enarborats en dura cendra,
es desfan al caliu.*

Les formigues es creuen.

*L'espasmòdic sotrac de gemecs mullats
és l'intens soterrani de regust ancestral.*

*Als cims de color tendre preciós,
menudes xuclades es cobren.*

Puntual, amb pressa, l'arribada.

*Quan s'aturen els corcs
i descarreguen l'ambrosia ritual,
generatriu de legat desig.*

Quan torno a començar.

Quan pujas damunt meu.

Trepant. Cremant-te a la meva vorera.

DISSOLUBLE VERI

*Els ectoplasmes radiquen
a l'entorn de tes vidrioses pupil·les.*

*Tan sols la teva llengua
aconsegueix la comunió
de les ànimes de les verg(u)es.*

Delera de tancar els ulls a ta càlida volta,
Polrant amb llangüida humitat
el las refilet dels teus imbricats pits.

Sobre ta gèlida lígula,
Lacerat, abandonat al versàtil gnom de mon llustrat gel,
et revelo

(sota cúpules de ronyós asfalt)

L'amagatall de cueres poses velles.

Mentrestant, a l'aguait,
un sòrdid turment
es desvetlla al teu son
i amenaça, càlidament,
el teu ja repugnant himen mort.

SOLSTICI DE GLÒRIA

I

Sota el zenit, el camperol xerigot.
Sobre el nadir, la trista roca.
Tu, fermat ciclop, a ta eviterna i esotèrica dòmina.

Tu, davant la possibilitat d'abandonar
les postes del bast solar,
apropa't al vast formiguer.

Allunyat de vacus reciclatges recis,
consumeix amb la forma dels humits somnis
els anhelats i sincrònics duets.

II

Assegetada ment, tu,
fugint de provables vanaglòries,
aprehens que sobre el no-res s'imposa el tot.

Tu, oval discret,
abandonada, immersa al cretaci llotim
de fets opis terrenals
;no adrexis els teus carboncles,
no t'amaguis* sota el trist pali!
Redueix-te a la fèrria disciplina
del nu infant sàdic.

Per a
dues seqüències sincronitzades

* no substitueixes...

Rovell prest damunt la vertebral columna.
Hercúlies comes lliscant per l'atlàntic pubis.
I tu, erra(n)t mariner, conserves a tes cismàtiques gambes
el salnitros bocam de la bifida llengua oceànica.